

УДК 338.24

Копершевич Т.- ст.гр. БМп-42

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

САМОСТІЙНЕ НАЛАШТУВАННЯ НА РОБОТУ ЯК СПОСІБ САМОМОТИВАЦІЇ

Науковий керівник: ст.вик. Юрик Н.С.

В умовах загальної кризи виникає чимало різноманітних виробничих і невиробничих проблем, які вимагають як від керівників, так і від усіх працівників негайного вирішення. Саме в таких умовах відсутності матеріального стимулювання виникає необхідність, не чекаючи ніякої винагороди, самостійно налаштуватися на ту чи іншу роботу і довести її до успішного кінця.

Мотивуючи таким чином себе - це значить просто, на добровільних засадах, приступити до будь-якої роботи. Можна навчитися самостійно налаштовувати на позитивне виконання роботи, задаючи собі позитивні мотиви. На початку, зазвичай, буде важко розпочати роботу, особливо, коли немає інтересу до неї. Що ж повинно придати будь-якому працівнику мотивацію на самому початку роботи? Багато людей знаходяться під впливом закону інертності, відкладаючи ті справи на завтра, які не хочуть зробити сьогодні. Як не дивно, мова йде також і про справи, які можна зробити за декілька хвилин. Постає запитання: яким чином самостійно налаштуватися на роботу у такій ситуації?

Дуже важливим у процесі власного налаштування на роботу є підвищення рівня самостійності і відповідальності у прийнятті і реалізації даного рішення, а також відмова від стереотипів таких, як: людей мотивують тільки гроші; успішний працівник успішний у всьому; якщо людина помилилася один раз, то вона буде помилятися завжди; довго працювати в одній організації - ознака лояльності та інші.

Також ми вважаємо, що одним із шляхів ефективної самомотивації - це праця в колективі, оскільки колективна робота найбільше вимагає самостійного налаштування на роботу, оскільки від результату конкретного працівника буде залежати результат діяльності усього колективу. Потрібно також пам'ятати, що люди за своєю природою соціальні, а отже, хочуть бути корисними для інших людей, зокрема для своїх співробітників; прагнуть визнання, поваги зі сторони як керівників, так і колег по роботі; мріють про творче ставлення до своєї праці. Завдання керівника - створити умови, при яких моральні цінності, взаємини та клімат у колективі спонукали б до якісних кінцевих результатів трудової діяльності та їх покращення.

Самомотивація - це вміння тривалий час обходитися без зовнішніх стимулів і контролю, у тому числі, в складних і відповідальних ситуаціях. Подібним навичкам найчастіше володіють люди, яких спонукає до роботи прагнення максимально розкрити свої таланти та здібності. Саме тому самомотивацію можна назвати швидше життєвою позицією, ніж управлінською характеристикою. У бізнесі ця позиція властива більше керівникам вищого та середнього рівня управління, а також фахівцям з високим професійним рівнем. Серед рядових співробітників вона зустрічається рідше.

Вважається, що самомотивація працівників - один із яскравих показників успішної діяльності організації. Якщо спробувати пояснити феномен мотивації математичною мовою, то остання - це завжди теорема, що вимагає різноманітних доказів, а, отже, самомотивація - це теорема, доказ якої доведеться знаходити кожній окремії людині.